

ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΠΑΡΑΤΑΞΙΑΚΑ

■ ΠΣΧΜ: 3ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟ ΠΟΡΩΔΩΝ ΥΛΙΚΩΝ

Το Ινστιτούτο Τεχνικής Χημικών Διεργασιών (ΙΤΧΗΔ) του Εθνικού Κέντρου Έρευνας & Τεχνολογικής Ανάπτυξης (ΕΚΕΤΑ) και το Τμήμα Χημείας του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ) διοργανώνουν υπό την αιγίδα του Πανελληνίου Συλλόγου Χημικών Μηχανικών (ΠΣΧΜ) και της Ένωσης Ελλήνων Χημικών (ΕΕΧ), το **3ο Πανελλήνιο Συμπόσιο Πορωδών Υλικών**, στο ΕΚΕΤΑ/Τεχνολογικό Πάρκο Θεσσαλονίκης, στη Θέρμη Θεσσαλονίκης, στις **1-2 Νοεμβρίου 2007**. Σκοπός του Συμποσίου είναι η καταγραφή των επιστημονικών επιτευγμάτων στην περιοχή των Πορωδών Υλικών στον Ελληνικό χώρο, καθώς και η ανάπτυξη συνεργασιών μεταξύ των επιστημόνων ΑΕΙ, ΤΕΙ, Ερευνητικών Κέντρων και Επιχειρηματικών φορέων/Βιομηχανίας, που δραστηριοποιούνται σε σχετικά θέματα. Πληροφορίες σχετικά με τη διοργάνωση του Συμποσίου, υποβολή δηλώσεων συμμετοχής και εργασιών, και οτιδήποτε σχετικό είναι διαθέσιμα στην ιστοσελίδα του Συμποσίου: <http://www.pspm3.certh.gr>.

■ ΠΣΧΜ : ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΑΔΕΙΕΣ ΙΔΡΥΣΗΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΚΤΕΟ

Έγγραφο προς τον Υπουργό και Γ.Γ. Γραμματέα Μεταφορών και Επικοινωνιών:
«Το ΔΣ του ΠΣΧΜ μετά από σχετική εισήγηση του μέλους του Κ. Χατζηλυμπερίη και γνωμοδότηση της Νομικής Συμβούλου του, απέστειλε επιστολή προς τον Υπουργό και Γ.Γ. Μεταφορών και Επικοινωνιών, για την προετοιμασία της νέας ΥΑ σχετικά με τις άδειες ίδρυσης και λειτουργίας Ιδιωτικών ΚΤΕΟ.

Στο κείμενο της επιστολής αναφέρεται:
«Πληροφορηθήκαμε ότι η Διεύθυνση Οδικής Ασφάλειας & Περιβάλλοντος / Τμήμα Τεχνικού Ελέγχου Οχημάτων προετοιμάζει Υπουργική Απόφαση με θέμα «Όροι και προϋποθέσεις για τη χορήγηση αδειών Ίδρυσης και Λειτουργίας Ιδιωτικών Κέντρων Τεχνικού Ελέγχου Οχημάτων (Ι.Κ.Τ.Ε.Ο.)». Σχέδιο της εν λόγω απόφασης περιήλθε σε γνώση μας.

Το Άρθρο 9 του σχεδίου αυτού αναφέρει ότι ο προϊστάμενος και υπεύθυνος λειτουργίας του Ι.Κ.Τ.Ε.Ο. θα πρέπει να είναι διπλωματούχος μηχανικός ειδικότητας μηχανολόγου (ΜΜ), ηλεκτρολόγου (ΗΜ), μηχανολόγου - ηλεκτρολόγου (ΜΗΜ), ηλεκτρονικού (ΗΛΜ), ναυπηγού (ΝΜ), ναυπηγού μηχανολόγου (ΝΜΜ), ή πτυχιούχος τεχνολόγος μηχανικός αντίστοιχης κατεύθυνσης.

Θα θέλαμε να σας επισημάσουμε ότι σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία περί επαγγελματικών δικαιωμάτων των Διπλωματούχων Μηχανικών, οι εγκαταστάσεις Ι.Κ.Τ.Ε.Ο. υπάγονται στις εναπομείνουσες αμιγώς μηχανολογικές εγκαταστάσεις του ΒΔ 16/17.3.1950 και ΒΔ 24.11-17.12/1953, όπως προέκυψαν μετά την έκδοση του ΠΔ 274/97.

Όμως, σύμφωνα με το **Ν.6422/34** που καθορίζει τα περί του επαγγέλματος των Διπλωματούχων Μηχανικών των Βιομηχανικών κλάδων (δηλ. ΜΜ, ΗΜ, ΜΗΜ, ΝΜ, ΝΜΜ και ΧΜ), **ορίζεται σαφώς ότι δεν θεμελιώνεται επαγγελματικό δικαίωμα σε μη-απλές εγκαταστάσεις από μη Διπλωματούχους Μηχανικούς**. Άρα οι Τεχνολόγοι και οι Υπομηχανικοί αναγκαστικά περιόριζονται σε απλές εγκαταστάσεις και τα όρια που θέτουν τα σχετικά εκτελεστικά διατάγματα περί των επαγγελματικών τους δικαιωμάτων είναι όρια των απλών εγκαταστάσεων. Σε αντίθετη περίπτωση, οι Τεχνολόγοι έχουν δικαιώματα σε μη-απλές εγκαταστάσεις, γεγονός που έρχεται σε κατάφωρη αντίθεση με το Ν.6422/34. Στις απλές, όμως, μηχανολογικές εγκαταστάσεις προκύπτει ότι με βάση την παρ.2 του Άρθρου 3 του Ν.6422/34 όλοι οι Διπλωματούχοι Ανωτάτων Τεχνικών Σχολών έχουν αυτοδίκαια επαγγελματικά δικαιώματα σε αυτές.

Εφόσον, άρα, είναι δυνατό να αναλάβει την υπεύθυνη λειτουργία ενός ΙΚΤΕΟ ένας τεχνολόγος μηχανικός, τότε αυτό σημαίνει ότι τα ΙΚΤΕΟ θεωρούνται εκ παραδοχής απλές μηχανολογικές εγκαταστάσεις και συνεπώς **όλοι οι Διπλωματούχοι Ανωτάτων Τεχνικών Σχολών έχουν αυτοδίκαια επαγγελματικά δικαιώματα σε αυτές**.

Παρακαλούμε για τη μέριμνά σας ώστε η υπό έκδοση υπουργική απόφαση να συνταχθεί σύμφωνα με την κείμενη επαγγελματική νομοθεσία.»

■ ΣΕΜΠΧΠΑ:ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Ελλήνων Μηχανικών Πολεοδομίας, Χωροταξίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΣΕΜΠΧΠΑ) σχετικά με την ανυπολόγιστη καταστροφή που προκλήθηκε τόσο στην Πελοπόννησο και την Εύβοια τις τελευταίες ημέρες από τις εκτός ελέγχου πυρκαγιές, όσο και στην Αττική, αλλά και σε πολλές άλλες περιοχές της Ελλάδας, με αποτέλεσμα:

Τις απώλειες ανθρώπινων ζωών και τους δεκάδες τραυματισμούς,

Την άνευ προηγουμένου για τον ελληνικό χώρο οικολογική καταστροφή, ιδίως των δασικών και αγροτικών οικοσυστημάτων,

Τις φθορές των αρχαιολογικών χώρων και μνημείων,

Την πλήρη διάλυση του παραγωγικού ιστού των περιοχών που κάρπκιν,

Την απαξίωση του οικιστικού αποθέματος και των αστικών υποδομών,

εκφράζει, αφενός την βαθύτατη οδύνη του για τα γεγονότα, αφετέρου την έντονη ανησυχία του για το μέλλον των κατοίκων και των περιοχών

που επλήγησαν.

Επιπλέον ο ΣΕΜΠΧΠΑ λαμβάνοντας υπόψη τις ενδεχόμενες επιπτώσεις που αφορούν:

Στον κίνδυνο μαζικής μετανάστευσης των κατοίκων της υπαίθρου στα γειτονικά αστικά κέντρα, λόγω της απορύθμισης της τοπικής οικονομίας και της κοινωνικής ζωής,

Στις πιθανές επιπρόσθετες φυσικές καταστροφές, όπως οι πλημμύρες, στις ίδιες περιοχές, λόγω της διατάραξης της οικολογικής ισορροπίας,

Στο ενδεχόμενο της υποβάθμισης στο μέλλον και άλλων αρχαιολογικών χώρων μεγάλης αισθητικής αξίας, ιστορικής σημασίας και συμβολικού χαρακτήρα,

Στην απειλή μιας άναρχης, αποσπασματικής, ατελέσφορης και ισχυριστικής οικιστικής ανάπτυξης, υπό το κράτος των πιεστικών αναγκών που προέκυψαν, σε συνδυασμό με την παρατηρούμενη:

συστηματική παραμέληση του Χωρικού Σχεδιασμού στη χώρα, ως βασικής παραμέτρου της κοινωνικοοικονομικής ανάπτυξης και προστασίας του φυσικού και δομημένου περιβάλλοντος,

αναποτελεσματικότητα στην πρόληψη και αντιμετώπιση των πυρκαγιών και τον κίνδυνο να επαναληφθούν ανάλογα φαινόμενα εάν δεν ληφθούν τα αναγκαία μέτρα καλεί την Κυβέρνηση, την Αξιοματική Αντιπολίτευση, τα Πολιτικά Κόμματα, τις Τοπικές Αρχές και τους Κοινωνικούς Εταίρους, να θέσουν από κοινού ένα Πλαίσιο Αρχών και Προτεραιοτήτων για την ανασυγκρότηση των περιοχών αυτών.

Το Πλαίσιο αυτό θα πρέπει να περιλαμβάνει, κατ'ελάχιστο:

Την άτεγκτη και χωρίς προσκόμματα εφαρμογή των νόμων,

Την αξιοποίηση των θεσμικών, δημοσιονομικών και επιστημονικών εργαλείων του Χωρικού και Αναπτυξιακού Σχεδιασμού για την ορθολογική και βιώσιμη ανάπτυξη των κατεστραμμένων περιοχών, όπως τα τελευταία περιγράφονται από τη Νομοθεσία και την Επιστήμη,

Την αναγνώριση του ανθρώπινου δυναμικού καθώς και του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος, ως αναπόσπαστων συντελεστών της αναπτυξιακής διαδικασίας και ως εκ τούτου, την αναγωγή της παραμονής των κατοίκων στις εστίες τους και της διαφύλαξης του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος ως υψίστης σημασίας προτεραιότητες για την ανασυγκρότηση των περιοχών,

Τη χάραξη μιας Στρατηγικής για τις πληγείσες περιοχές, η οποία θα στοχεύει στην ανασύσταση του παραγωγικού ιστού και την αποκατάσταση των ισορροπιών στην οικολογία των παραπάνω περιοχών, στη διαμόρφωση της οποίας θα ενθαρρύνεται η ενεργή συμμετοχή των κατοίκων και εκπροσώπων τους,

Την ενίσχυση της επιχειρησιακής ικανότητας, της δημόσιας διοίκησης και της τοπικής αυτοδιοίκησης, ως φορέων που θα επιφέρουν την όποια αλλαγή, με την ενίσχυση του στελεχειακού δυναμικού, του εξοπλισμού τους αλλά και την μεταφορά τεχνογνωσίας.

Επίσης, ο ΣΕΜΠΧΠΑ προτείνει τα ακόλουθα **Μέτρα και Παρεμβάσεις**:

Την άμεση οριοθέτηση των υφιστάμενων καλύψεων και χρήσεων γης, ιδίως των δασών, των

ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΥΠΑΙΘΡΙΩΝ ΧΩΡΩΝ ΣΤΟ ΣΕΪΧ ΣΟΥ

της Φιλώς Ηλιοπούλου, Α

οικισμών, των αιγιαλών και των αρχαιολογικών χώρων, πριν από οποιαδήποτε παρέμβαση αποκατάστασης στον χώρο,

Την άμεση επικαιροποίηση των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων που καλύπτουν τις πληγείσες περιοχές για την 4η Προγραμματική Περίοδο (2007-2013) καθώς και των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων «Περιβάλλον» και «Ανταγωνιστικότητα-Επιχειρηματικότητα» βάσει των νέων δεδομένων, με στόχο την ανάπτυξη και αναδιάρθρωση της τοπικής οικονομίας και την αποκατάσταση του φυσικού και ανθρωπογενούς περιβάλλοντος των περιοχών που έχουν πληγεί,

Την αναθεώρηση των κατευθύνσεων στα υπό διαβούλευση χωροταξικά σχέδια τουρισμού, βιομηχανίας, ΑΠΕ, και Εθνικό Χωροταξικό, με γνώμονα την εξασφάλιση μεγαλύτερης αποτελεσματικότητας στην προστασία του περιβάλλοντος και τη θεσμοθέτηση αυστηρών όρων παρακολούθησης της εφαρμογής τους,

Την άμεση επικαιροποίηση των Περιφερειακών Πλαισίων Χωροταξικού Σχεδιασμού όλων των περιφερειών και ιδίως αυτών που έχουν υποστεί τις περισσότερες ζημιές,

Την άμεση εκπόνηση / επικαιροποίηση Γενικών Πολεοδομικών Σχεδίων ή ΣΧΟΟΑΠ για τις περιοχές που έχουν πληγεί και

Την ακόλουθη θερμοθέτηση Ζ.Ο.Ε. για τις περιοχές που φιλοξενούν ιδιαίτερης σημασίας πολιτιστικούς ή φυσικούς πόρους με κανονιστικού χαρακτήρα ρυθμίσεις χρήσεων γης,

Την εκπόνηση και εφαρμογή Ολοκληρωμένων Προγραμμάτων Ανάπτυξης για την υλοποίηση δράσεων για την κατοικία, το περιβάλλον, την πολιτική προστασία, την προστασία των αρχαιολογικών χώρων, τις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες,

Την αναδιάταξη του περιφερειακού σχεδιασμού αντιμετώπισης καταστροφών, στο πλαίσιο μιας συνολικής αναδιοργάνωσης της περιφερειακής διοίκησης και αυτοδιοίκησης (2ος Καποδίστριας),

Την ενίσχυση του Δημόσιου Διαλόγου για την προστασία του Φυσικού Περιβάλλοντος κατά τα επόμενα χρόνια, ώστε να αποτραπούν ενέργειες που μπορεί να ενθαρρύνουν την μεταβολή του δημόσιου χαρακτήρα του φυσικού πλούτου της χώρας,

Την αξιοποίηση των ειδικών επιστημόνων στον Σχεδιασμό του Χώρου και της Ανάπτυξης αλλά και των σύγχρονων εφαρμογών πληροφορικής. Ο Σύλλογος Ελλήνων Μηχανικών Πολεοδομίας, Χωροταξίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης προσφέρει:

να συμμετάσχει, σε συνεργασία και με άλλους επιστημονικούς φορείς, στην ενημέρωση και ευαισθητοποίηση των πολιτών σχετικά με την αναγκαιότητα του χωρικού σχεδιασμού για την προστασία του περιβάλλοντος αλλά και τη σημασία της πρόληψης και τους τρόπους αντιμετώπισης και διαχείρισης φυσικών καταστροφών.

να θέσει στην υπηρεσία της Δημόσιας Διοίκησης, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και της Κοινωνίας των Πολιτών τις επιστημονικές γνώσεις, την επαγγελματική εμπειρία και την κοινωνική δραστηριοποίηση των μελών του για την ταχύτερη και υγιή ανασυγκρότηση των πυρόπληκτων περιοχών.

«Η τέχνη της μνήμης είναι μια αόρατη τέχνη, αντικατοπτρίζει πραγματικούς τόπους. Όμως δεν πρόκειται για τους τόπους αυτούς αλλά για την αντανάκλαση αυτών μέσα στη φαντασία» (Francis Yates).

Η διαμόρφωση υπαίθριου χώρου στα όρια πόλης-φύσης και μάλιστα σε χαρακτηρισμένη τεχνική δασική έκταση, όπως αυτή του Σεΐχ-Σου στη Θεσσαλονίκη, καθορίζει αυτόματα και το βαθμό παρέμβασης στο τοπίο. Σ' ένα τοπίο που χαρακτηρίζεται από γεωμορφολογικές ιδιαιτερότητες (έντονα επικλινές βραχώδες έδαφος, πλούσια βλάστηση, ρεματιές), καλό προσανατολισμό και υπέροχη θέαση της πόλης της Θεσσαλονίκης και της ευρύτερης περιοχής γύρω από το Θερμαϊκό Κόλπο.

Η περιοχή αυτή, προσφιλής σε κάθε είδους κοινωνική ομάδα, «φιλοξενεί» χώρους φυσικής και πολιτισμικής αξίας (Ζωολογικός Κήπος - Θέατρο Δάσους), η σύνδεση των οποίων γίνεται, εντούτοις, με τυχαίο τρόπο και εις βάρος της παράδοξη σπρίχθηκε και η πρόταση διαμόρφωσης της περιοχής, σε μια προσπάθεια ελάχιστης παρέμβασης στο τοπίο και ένταξης της πρότασης στο φυσικό περιβάλλον. Μια συνολική αντιμετώπιση του θέματος προϋπέθετε τη διατήρηση του χαρακτήρα της περιοχής (στάση και πέρασμα), την ανοχή στο χρόνο μέσω της κατάλληλης επιλογής υλικών και κυρίως το σαφή διαχωρισμό της ανθρώπινης παρέμβασης (γεωμετρία επίθετου κανάβου) από τη φυσική κατάσταση (φυσικές καμπύλες).

Στις βασικές αρχές σχεδιασμού του χώρου, ιδιαίτερη σημασία δόθηκε στην «υιοθέτηση» ιδιαίτερων χειρισμών ταυτόχρονης ύπαρξης και αναίρεσης του ορίου πόλης-φύσης (διάχυση μέσω συνδυασμού μαλακών-σκληρών δαπέ-

δων), στη διάρθρωση της κυκλοφορίας πεζών-οχημάτων σε δύο επίπεδα (υπόγειο-υπέργειο) με στόχο το διαχωρισμό των κινήσεων και τέλος, την αυτονόμη πρόβλεψη πρόσβασης των ατόμων με ειδικές ανάγκες στην περιοχή.

Η πρόταση περιλαμβάνει χώρους στάθμευσης (υπόγειο-υπέργειο) και στάσης (πλατείες), αναδιαμόρφωση χώρων εισόδου του Θεάτρου Δάσους και του Ζωολογικού Κήπου, διαχείριση των ροών πεζών-οχημάτων και, κυρίως, τη δημιουργία υπαίθριου Μουσείου Γλυπτικής με προτομές ποιητών - ένα πάρκο με αγάλματα για την πόλη, σε μια διαδρομή υπόγεια που υποδηλώνει την περιπλάνηση σ' έναν άλλο κόσμο (θάνατος).

Η σωστή μελέτη του χώρου και η διαχείριση της κυκλοφορίας με τρόπο ώστε να εκτονώνεται γρήγορα και αποτελεσματικά αναίρει οποιαδήποτε πιθανότητα δημιουργίας προβλημάτων λόγω συστέγασης πολλών λειτουργιών στο μέλλον. Στόχος και επιθυμία ταυτόχρονα είναι η δυνατότητα της απρόσκοπτης θέασης των επιμέρους στοιχείων που συνθέτουν το φυσικό - πολιτισμικό περιβάλλον, όπου το παρελθόν μεταφέρεται στο παρόν και το παρόν αναδημιουργείται ως παρελθόν.

Η μονολιθικότητα της αρχιτεκτονικής λύσης που υπαγορεύει την καθαρότητα των μορφών εντάχθηκε στα πλαίσια μιας ολιστικής προσέγγισης του θέματος όπου σημαντικό ρόλο διαδραμάτισε η επιθυμία για ύπαρξη σκηνογραφίας στον σχεδιασμό ενός χώρου, ο οποίος εσωκλείει μια διαφορετική ποιότητα του ελεύθερου χρόνου για τον επισκέπτη - περιπατητή. Αν αναλογιστεί κανείς ότι ο χώρος προσδιορίζεται από τις σχέσεις των ανθρώπων, είναι σαφές ότι ακόμα και ο ένας άνθρωπος είναι η σχέση του ενός με τον κανένα και άρα ανάλογα με την προσέγγιση που ακολουθεί κάποιος αυτόματα ορίζει και την ποιότητα του χρόνου που βιώνουν οι χρήστες του χώρου που σχεδιάζει. Άλλωστε, σύμφωνα και με τον καλλιτέχνη Richard Serra, «η εμπειρία ενός έργου είναι αδιαχώριστη από την εμπειρία του τόπου όπου βρίσκεται το έργο.»

